

Izhaja zvečer vsak drugi in četiri četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide dan poprej. Cena mu je 1 K 44 h na leto. Na Nemško 1 K 70 h, v Ameriko 2 K 20 h.

Cerkveni
list

za
slovensko
ljudstvo

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ Ljubljana, Semeniške ulice, št. 2. Naročnina pa: Upravištvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2.

Štev. 9.

V Ljubljani, dne 14. maja 1903.

Leto I.

Mesec cvetic.

Dobrodošla, o zlata zarja pomladanskega jutra, — ti znanilka oživljajočega solnca! Blažena, tisočkrat blažena zaželjena mi zarja, ki odpiraš sladki mesec nazaretske Device, moje sladke Matere!

Leto je minulo. Tiha luna se je ozirala s srebrnim obličjem v to dolino žalosti, ko si odšel, o pesniški mesec cvetic!

„Ave Maria“ bil je zadnji pozdrav krasnega meseca nebeške Kraljice. Zamolkli glas bronastih zvonov je napolnoval moje srce z žalostjo, ko je v večernem mraku mineval majniški mesec, mesec radosti in veselja. Sam s seboj sem govoril: Krasni mesec moje Matere je minul. O kako zapuščena ostane moja duša, oropana tvoje blagosti! Kdo mi bode dal peruti, da se povspnem kot golob tja do svoje Matere?!

In glej, vrnil si se mesec sveti, mesec deviški.

O sladka zarja, ki napoveduješ vesel Marijin mesec, ki znova vzbujaš v mojem srcu ljubezen do preblazene Device, — bodi mi pozdravljena, tisočkrat pozdravljena! Bog naj te napolni z nebeškimi blagodari, nobena megla naj ne kali tvoje zlate svetlobe, nobena nevihta naj ne moti tvojega miru! V veselju pridi, v veselju zopet odidi!

Vsak dan mi sveti lepše, o zlata zarja, vsak dan odpiraj moje srce k večji ljubezni,

— k ljubezni do Marije Device! Moj prvi pogled, moj prvi vzdih, moj prvi pozdrav, moja prva pesen ranega jutra naj bode za Marijo, za mojo Mater.

Mati!... O kako sladko Te je klicati s to besedo, o Marija!

* * *

Da! Moja mati si, o Devica presveta! Zato Ti hočem prepevati otroško pesen, pesen zvestega sina in se v sladkih melodijah povspegati do Tebe, o nebes Kraljica! In ko bodem pri Tebi, tedaj se bodem prostrel pred Tvojimi nogami, pred oltarjem, posutim s cveticami, in v srcu bodem čutil Tvojo sveto bližino, Tvoje materinske opomine, čutil Tvojo krepko pomoč.

Klical Te bodem, o Mati božje ljubezni, in dala mi bodeš obleko nedolžnosti. Želja po svetem življenju bode prevladala v mojem srcu...

Nekdaj sem prišel k Tebi z ranjenim srcem in Ti si ga ozdravila z balzomom svojega usmiljenja.

Ko Ti zopet pošiljam pozdrave, obrni svoj mili pogled na svojega sina, o krotka Devica in vsprejmi moje zdihljeje in moje prošnje!

O Marija! — očisti moje ustnice in klical bodem k Tebi, pomnoži moj glas in častil Te bodem, ogrej moje srce in ljubilo Te bode v sladkem mescu Tvoje slave!

Idimo! — Idimo k oltarju, k nogam naše Matere in darujmo cvetlic!

Nedolžna deklica, ki še ne poznaš zapeljivega sveta, idi k Mariji s šopkom pisanih tulipanov! Ona bode ohranila tvojo čistost, da ne zgine kot dim v nevarnih letih, ki te še čakajo.

Čista mladenka, naberi belih lilij v svojem vrtu in jih daruj nebeški Liliji! Marija bode olepšala tvoje srce in čistost tvoje duše bode bliščala v tvojih očeh kot jutranja zarja!

Ljubeča nevesta, daruj Mariji duhtečih „šmarnc“ in Marija bode čuvala nad teboj in odstranila od tvojega srca vsako nevarnost, ki ti preti v teh dnevih!

Žalostna mati, ki zdihuješ po izgubljenem sinu, ne odlašaj darovati Mariji pasijonskih cvetlic svojega trpljenja in slišala bodeš glas upanja, ki bode klical: Tvoj sin ni umrl za zmiraj; tvoj sin bo oživel zopet srečno v Bogu in kmalu ga bodeš videla in se ga veselila.

Grešnik, ki trepetiš, nevernež, ki ne ljubiš, mrzlo srce, ki ležiš v grobu teme, spomni se, da imaš še eno mater, mater, ki te ljubi, ki te kliče, ki te varuje, ki te neguje! Če je mrzlo tvoje srce, Ona ga more ogreti v ognju svoje ljubezni. Tudi ako je že mrtvo, ga more zopet oživiti, vsaj je dala na svet Onega, ki je vstajenje in življenje.

Ali nimate nikakega daru za svojo Mater? Darujte ji vsaj en pogled; pošljite ji vsaj en zdihljivejši in izprosila Vam bode odpuščanja. Mir se bode povrnil v Vaša srca in veselje bode polnilo Vašo dušo.

O kako usmiljena, kako ljuba je naša Mati!

Jožef . . . Salezijanec.

V svitu večne luči.

Na svidenje!

Vem, da ste ljubi bralci, že kaj slišali o svetem Alešu. Bil je sin bogatih, imenitnih starišev. Prišel je na cesarski dvor, kjer so mu ponudili za nevesto plemenito deklico Sabino, ki je bila cesarskega rodu. Toda že prvo noč po poroki se je poslovil od svoje mlade žene, ker je Bogu vedno čistost obljubil. Slovo dá bogastvu, časti, ženi, očetovi hiši in dobrim starišem, pa se preobleče v revno beraško obleko in se kot prosjak poda po svetu, da bi tako lažje Bogu služil. Čez več let se vrne nazaj v Rim ter kot nepoznan ubožec prosi očeta Evfeminiana, naj ga vsprejme pod streho. Odkazali so mu kotiček pod stopnicami, kjer je odslej naprej več let bival — nepoznan. Vsak dan je videl bogastvo pred seboj, videl veselje in uživanje sveta, videl tudi očeta in

mater ter slišal, kako so se o njem pogovarjali. Rekel bi bil samo: „Jaz sem“, in odprla bi se mu bila na široko vrata v posvetno srečo. Neko jutro so ga dobili mrtvega pod stopnicami in tedaj so ga šele spoznali . . .

Kakor sv. Aleš pod stopnicami živi vaš Gospod in Odrešenik Jezus Kristus v vašem tabernakelju. Huda je njegova lakota, pekoča je žeja: Lačen je Jezus v tabernakelju, lačen človeških src. Glej, ljubi bralec, utešil boš njegovo lakoto, če mu boš večkrat podaril srce v vrednem sv. obhajilu. Žejen je Jezus v Zakramentu ljubezni, žejen ljubezni človeških src. Pogasil mu boš pekočo žejo, če mu boš ljubezen vračal z ljubeznijo.

Tuj je Jezus v marsikaterem tabernakelju. Iz src ga preganjajo ljudje s smrtnimi grehi, v tabernakelju ga pa ne poznajo. Tujec mej svojimi brati in sestrami! Spoznaj ga vsaj ti, išči ga v svitu večne luči, odpiraj mu svoje srce v pogostnem, vrednem sv. obhajilu!

Nag je Jezus v tabernakeljih. Odložil je obleko večne slave in božjega veličanstva, pa je oblekel revno beraško obleko kruha in v tej revščini skrit čaka noč in dan, da bi ljudje prišli in mu podali obleke. — Gorka obleka bi mu bila ljubeča srca človeških otrok, pa mesto ljubezni prejema mrzloti in nehvaležnost, zaničevanje, zasramovanje. Obleci ga vsaj ti, ljubi moj znanec! Plamenček ljubezni tvojega srca bo tvojemu skritemu, nagemu Jezusu kakor gorak plašček; podaj ga mu večkrat v svetem obhajilu!

Bolan je Jezus tam v tabernakelju, zelo bolan: vročina ljubezni ga povziva. Čuj, kako mlo zdihuje, kako proseče ti kliče: Podpirajte me s cvetlicami, osujte me z jabelki, ker od ljubezni omedlujem. (Visoka pesem 2, 5.) Ljuba duša, le nikar se ne mudi pa obišči visokega bolnika, prinesi mu leka in tolažbe: živo vero, molitev, češčenje, zadoščenje, zaupanje in hvaležnost!

Jetnik je Jezus, jetnik ljubezni! Kolikor tabernakeljev, toliko ječ. Ljubezen ga vklepa v te neštevilne ječe: tu v samotni ostaja noč in dan, po noči in po dnevi, po zimi in po leti, v lepem in grdem vremenu. Ali ga rad obiskuješ? Kako hrepeni iz te ječe ven — v lepi vrt ljubečega srca! Naredi mu tudi ti to veselje, pripravi mu srce ter vanje vsprejmi skritega jetnika v vrednem sv. obhajilu.

Na svidenje! smo zapisali zgoraj. Ljubi bralec, na svidenje! Kje? S kom? Glej, enkrat se bosta zopet srečala, ti in Jezus, ki sedaj tako skrit in tako nepoznan, tako reven in ubog biva v tabernakelju pod podobo belega kruha. Ko je pri zadnji večerji jemal slovo od svojih učencev, rekel jim je: In zdaj grem k njemu, kateri me je poslal, in nobeden izmed vas me ne vpraša: Kam greš? (Janez 16, 5.) Kam je šel naš Gospod? Tretji dan je od mrtvih vstal, šel je v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsegamogočnega. Od ondod bo prišel soditi žive in mrtve.“

Kam greš pa ti, ljubi znanec moj? Greš proti grobu, bliža se ti strašni dan sodbe in — zopetnega snidenja z Jezusom. Se li tega dneva, ko se boš zopet sešel s svojim Odrešenikom, nič ne bojiš? Čuj, kako se je bal tega dneva sv. Hijeronim, ki je rekel:

Ali jem, ali pijem, ali kaj drugega delam, vedno mi doni na ušesa kakor silna trobenta strašni glas: Vstanite, mrtvi, k sodbi! Takrat se bosta zopet srečala ti in On! Kako se bosta pogledala? Odložil bo revno obleko belega kruha, in videli bodo narodi Sinu človekovega priti na oblakih neba z veliko močjo in veličastvom. Takrat poreče kralj tistim, ki bodo na njegovi desnici: Pridite, oblagodarjeni mojega Očeta! posedite kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka sveta. Zakaj lačen sem bil in ste mi dali jesti; žejen sem bil in ste mi dali piti; tujec sem bil in ste me pod streho vzeli; nag sem bil in ste me oblekli; bolan sem bil in ste me obiskali; v ječi sem bil in ste k meni prišli. (Matej 34, 35.) „Jaz sem, ali me poznaš? Lačen in žejen, tuj in nag, bolan in v ječi sem bil, vse to sem bil v tabernakelju, ali me poznaš?“

Blagor tebi, če boš oni strašni dan svidenja kralju mogel reči: „Poznam te, saj sem bil tolikokrat pri tebi, saj sem tolikokrat, ko sem bil še potnik v solzni dolini, klečal pred tvojim tabernakeljem, iskal sem te v svitu večne luči...“ Stokrat blagor ti, če bo kralj oni dan v tebi spoznal gorečega častilca najsvetejšega zakramenta! Izpolnilo se bo nad teboj, kar je Jezus slovesno prosil pri zadnji večerji: Oče, hočem, da bodo tisti, katere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sem jaz, da moje veličastvo vidijo, katero si mi dal, ker si me ljubil pred začetkom sveta. (Janez 17, 24.)

Ljubi bralec, na svidenje!...

Dr. Josip Jerše.

† Župnik Jožef Kerčon — častilec Marijin.

Ob odprtem grobu preč. g. svetnika Jožefa Kerčona, ki je skozi 39 let zgledno vodil župnijo Predoslje, njegovi hvaležni župljani niso imeli samo obklovati izgubo zares pravega očeta, ampak je tudi vsem posebno živo stalo pred očmi, da pokladajo v grob truplo moža, ki je vse delovanje v svojem življenju uravnal po geslu: „Po Mariji k Jezusu!“

Bil je to zares nenavaden častilec Marijin. Kolika ljubezen do Marije, kakšno navdušenje pri opisanju njenih čednosti, koliko zaupanje v njeno pomoč diha iz njegovih Šmarnic! Iz vsakega stavka, ki ga je blagi pokojnik zapisal v proslavo Marijino, se čuti, da mu je te besede narekovala občudovanja vredna ljubezen do Marije. O njegovi ljubezni do Marije zares veljajo lepe besede sv. pisma: „Velike vode ne morejo pogasiti ljubezni, in reke je ne uto-piti.“ (Vis. pesem 8. 7.)

Pokojnik je rad večkrat omenjal sv. Alfonza Ligvorijskega, da mu je starost uklonila glavo globoko doli na prsi, pa da je takrat, če je na prižnici slavil lepoto in moč Marijino, vplamtel v mladeniškem ognju, in ni bilo videti sledu slabosti na njegovem telesu. In prav tak je bil ranjki župnik Kerčon tudi sam. Marsikaterikrat je rekel eden in

drugi župljanov: „Res, slabotni so naš gospod župnik, toda če pridejo na prižnico, in posebno če govoré o Mariji, se jim pa starost kar nič ne pozna.“

Kakšen častilec Marijin je bil ranjki župnik Kerčon, je dan pred smrtjo z že pojemajočimi močmi še enkrat prav živo pokazal. Bil je namreč za naslednji dan napovedan shod Marijine družbe. Zato je blagi ranjki podpisanemu še naročal, na kaj naj še prav posebno opozorim Marijine otroke: pred vsem, da naj Marijo posnemajo v nedolžnosti. Povejte jim, je rekel, da mladenič ali devica, če sta zgubila nedolžnost, sta kakor vrtnica, ki je bila enkrat lepa, ki je pa ovenela, in zato sedaj ni za drugega kot da se vrže proč. Pri tem pa, ko je blagi starček govoril o Mariji in o posnemanju njenem, se je tako razvnel, kakor da je na prižnici. Na opomin, naj se z govorjenjem toliko ne muči, je častilec Marijin odgovoril: „Sem pozabil, da sem bolan.“ —

Temu izrednemu častilcu Marijinemu je bila prihranjena lepa naloga, da so Marijine kongregacije, ki so ob času Lutrovih zmed s posebnim blagoslovom božjim spremljane pomagale v mili naši domovini ohraniti neprecenljivi dar sv. vere, po presledku dolgih let zopet na novo oživele na slovenski zemlji.

Bilo je pred pol stoletjem, ko je blagi pokojnik služboval v Loki kot katehet v nunskem samostanu. Tamkaj je on zopet na novo ustanovil prvo Marijino kongregacijo na Kranjskem; in med kongregacijami, ki danes v tolikem številu blagodejno delujejo po župnijah naše škofije, sta bili pred nekaterimi leti zopet med prvimi Marijini kongregaciji za mladeniče in ona za dekleta v Predosljih.

Naj bo na tem mestu izrečena srčna hvala zastopnicam najstarejše loške Marijine kongregacije, ki so s krasno zastavo prihitele k pogrebu zadnjo čast skazat svojemu ustanovitelju.

Prav posebno pa si tudi štejem v prijetno dolžnost, zahvaliti se ljubljanski moški kongregaciji, ki je sporočila semkaj, da je v zadnji seji soglasno sklenila, da hoče dné 24. majnika v praznik Marije „Pomočnice kristjanov“, ki je glavni nje družbeni praznik, darovati sv. mašo in skupno sv. obhajilo za dušni blagor ranjkega, kot hvaležen spomin možu, ki je vse svoje življenje posvetil proslavi Marijini, in ima tolike zasluge za njene družbe.

Blagi pokojnik! Celo življenje gorel si za čast Marijino. Trdno upamo, da sedaj od blizu gledaš njeno lepoto, jo slaviš in se je veseliš. Brez dvoma tudi tam ne boš pozabil otrok Marijinih, ko si imel v življenji toliko skrb za nje. Pogled nate — izrednega častilca Marijinega — unemaj tudi v naših srcih duha Marijinih otrok, in dajaj življenske moči našim družbam!

Kaplan Ign. Zupanc.

XXI. letno poročilo

družbe vednega čiščenja v Lavantinski škofiji za leto 1902.

Družbino delovanje leta 1902. V tem letu je pristopilo k družbi 844 novih udov, tako je sedaj v matični knjigi vpisanih 21.607 družbenikov. Pri-pomni se, da je treba vsako leto imena novih udov družbinemu predstojništvu prijaviti, sicer niso deležni

sv. odpustkov in drugih dobrot bratovščine. Starih udov pa ni potrebno zopet semkaj naznanjati; kdor je enkrat vpisan, zadostuje to za vselej.

Milih darov so družbeniki in drugi dobrotniki poklonili v družbine namene 6238 K 60 v, za katere je družbin odbor priredil spodaj navedeno število cerkvene oprave in drugih potrebščin. Nekatere župnije so poslale večje zneske z namenom, da se jim oskrbi potrebna cerkvena oprava; tako je podarila župnija sv. Marka niže Ptuja 560 K in bo prejela za to lep baldahin, belo zastavo za dekliško družbo in pregrinjalo za prižnico; župnija Jarenina je poslala 408 K za dve beli mašni kazuli; visokorodna grofinja Marija Nugent roj. Palavičini. je zopet letos poklonila družbi eno kazulo, albo in dve lepi štolji za praznike. Mnoge blage gospe in gospodične so pomagale brezplačno delati za družbo, bodisi da so pletle čipke za koroke in albe, ali pa vezle mašno obleko. Vsem bodi izrečena najsrdnejša zahvala za njihovo bogoljubno delovanje; posebno pa še vsem mnogočastitim kn. šk. župnijstvom za njihovo požrtvovalno podporo pri nabiranju milih darov in novih društvenikov, kakor za blagonosno vodstvo pri družbinih pobožnostih.

Družba vednega češčenja je do sedaj pod premilim pokroviteljstvom Njih milosti prevzvišenega gospoda kneza in škofa Mihaela, našega predobrotljivega nadpastirja, tako lepo prospevala in blagonosno delovala; zato se nadalje preponižno priporoča Njihovi očetovski preblagi naklonjenosti za nadaljno vspešno delovanje in prosi prepokorno po Njih božjega blagoslova, kateri naj vedno pri nas ostane.

Cerkvena oprava in priprava za službo božjo in druge potrebščine: 4 pluvijali, 2 mašnih plaščev, 2 dalmatiki, 5 vel ali naramnic, 4 plaščeki za ciborij in 4 za spoved, 4 štole za praznike, 9 štol za spoved, 10 belovišnjevih štol, 6 altarnih pultov, 7 pogrinjal, 4 altarne blazinke, 21 alb, 16 roketov, 108 purifikatorjev, 72 lavabo-prtičev, 72 humeralij, 40 malih in 30 večih korporalij, 2 altarni predgrinjali, 12 pasnikov, 12 rdečih, 12 črnih suknjic za strežnike, 12 roketov za strež., 29 rdečih, 12 vijoličnih, 12 črnih golirjev za strežnike, 1 pregrinjalo za prižnico, 1 altarna preproga, 3 bandera, 1 baldahin ali nebo.

Pregled števila društvenih udov in milih darov v družbinem letu 1902, vreden po dekanijah: Maribor l. p. 1140 udov K 312 h 38, Staritrg 598 udov K 671 h 84, Celje 1141 udov K 435 h 67, Kozje 1162 udov K 311 h 56, Dravsko polje 470 udov K 165 h 87, Braslovče 491 udov K 284 h 43, Konjice 2077 udov K 501 h 46, Velika nedelja 561 udov K 606 h 12, Jarenina 427 udov K 479 h 52, Sv. Lenart v Sl. Gor. 573 udov K 214 h 92, Ljutomer 1123 udov K 281 h 89, Marenberg 381 udov K 82 h 65, Maribor desno p. 497 udov K 37 h 90, Šmarje 1604 udov K 255 h 70, Nova cerkev 2665 udov K 172 h 45, Gornji grad 468 udov K 203 h 20, Ptuj 1302 udov K 874 h 65, Rogatec 700 udov K 59 h 39, Vuzenice 2 uda, Zavrče 533 udov, Saleška dolina 305 udov K 43 h 16, Laško 893 udov K 172 h 46, Videm 1724 udov K 236 h 63, Slovenska Bistrica 770 udov K 131 h 40, Za družbine knjige in razni dohodki K 113 h 15. Skupaj 21.607 udov K 6657 h 40.

Marija ga je rešila.

V letopisu za razširjanje sv. vere beremo dogodek, ki ga je pripovedoval neki kristjan iz Vzhodne Indije apostolskemu misijonarju Oliveru: „Da sem še živ, se imam zahvaliti presv. Devici. Neki dan sem šel s tovariši v gozd drva sekati. Ker smo imeli na istem mestu za dalj časa dela, smo postavili kolibo in smo jo pokrili z listnatimi vejami. Vsi smo bili v kolibi, ko slišimo okoli polunoci silen ropot. Nihče ni dvomil, da mora to biti slon. Toda ko sem se prikazal iz kolibe, zagradi me slon za lase, me vzdigne do pet ali šest metrov v zrak in odnese v gozd. V tem strašnem stanju se izročim v zaščito presveti Devici, proseč jo, da naj ona zame moli pri svojem Sinu. Nič več nisem mogel moliti, skoro sem že zgubil zavest. Ko me je slon precej daleč odnesel, izkoplje z nogu jamo, me vanjo spusti, nakoplje name mnogo prsti in odide dalje. Kljubu mnogemu naporu se mi posreči, da sem se izkopal iz tega groba. Izkušal sem se rešiti. Komaj napravim par korakov, že je slon za menoj, zagradi me za nogo in me ljuto vrže na zemljo. Tu je bilo mnogo peska. Nato izkoplje ljuta zver drugo jamo, me vanjo vrže in me pokrije s toliko množico peska, da se kljub vsemu naporu še ganiti nisem mogel. Neprestano sem zdihoval k presv. Devici. V tem mučnem stanju sem ostal do dneva. Zjutraj se mi je zdelo, da slišim klicanje več oseb, ki so se jokale. Nato se mi je zdelo, da slišim glas svoje matere. Izvedela je, da me je slon odnesel, ter je takoj šla, da bi poiskala moje mrtvo telo, ker mislila je za gotovo, da me je slon usmrtil. Mati me je klicala, a jaz se nisem mogel oglasiti. Bog jo je peljal prav do mesta, kjer sem jaz ležal. Zdelo se ji je, kakor da bi slišala nekak šepet, in ko je zapazila nanovo nasuto jamo, si domisli, da sem jaz morebiti notri zakopan. Pokliče ostalo družbo, odgrnejo pesek in me najdejo pod njim. — Zares, da še živim, se imam zahvaliti Materi Božji; zanjo sem pripravljen storiti vse.

Misijonski

glasnik. ◀

Sv. Peter Klaver.

Ker smo seznanili svoje čitatelje z misijonsko družbo sv. Petra Klaverja, zdi se nam potrebno, da jim opišemo tudi življenje svetega misijonarja, po katerem se ta družba imenuje. Ta svetnik je namreč še „mlad“ in zato ljudem skoro nepoznan. 15. januarja l. 1888. ga je šele sedanji sv. oče slovesno za svetnika proglasil in ga imenoval za zaščitnika ali patrona vsem misijonom, ki se trudijo med zamorci.

Znamenito je, v kaki zvezi sta to proglašenje in začetek novega gibanja za osvojenje in pokristjanjenje Afrike. Štiri mesece potem namreč, ko je

bil sv. Peter Klaver za svetnika proglašen, je že prišel kardinal Lavižeri iz Afrike z dvajseterimi zamorčki pred sv. očeta, prosit ga blagoslova in pooblastila, da sme iti Evropo klicat na vojsko za osvobodjenje Afrike. Zakaj se je to dvoje takó skupaj „naključilo“? Kdo ne vidi v tem prsta božjega? Kdo ne čuti varstva, ki je sv. Peter Klaver izkazuje njemu v skrb izročenu nesrečnemu delu sveta? Koliko se je odtlej storilo za Afriko! Po pravici torej časté vsi, ki se zanimajo za pokristjanjenje zamorcev, svetega Petra kot izvrstnega pomočnika pri tem apostolskem delu.

Sv. Peter Klaver je bil rojen okolu l. 1585. v Verdu v pokrajini Kataloniji na Španskem. Bil je plemenite rodbine. Ko se je šolal, jel je izpoznavati in čislati jezuitsko družbo, v katero je vstopil leta 1602., slovesne obljube pa je napravil 8. avgusta leta 1604.

Sv. Peter Klaver,
patron zamorskih misijonov.

V Majorki, kamor so ga poslali modroslovje študirat, je spoznal sv. Alfonza Rodriguec. Ta sveti mož je vzbudil v njem hrepenjenje, iti v Zahodnjo Indijo in posvetiti svoje življenje ubogim, ondi trpečim zamorcem. L. 1610. si je izprosil od svojih predstojnikov dovoljenje za to, in odšel v Kartageno, mesto Južne Amerike.

To mesto je bilo priča njegove junaške ljubezni do ubogih trpinov in njegovega apostolskega delovanja. Bilo je namreč pristanišče, kamor so nečloveški trgovci vsako leto na ladijah pripeljali deset do dvanajst tisoč sužnjev iz Afrike in jih prodajali kot živino. Ti so bili največji siromaki. Delali in trpeli so kot živina, in umirali ravno tako, brez pomoči, brez tolažbe.

Za telesne in duševne potrebe teh revežev skrbeti, to si je izbral Klaver za poklic in nalogo svojega življenja in v tej službi je preživel celih 40 let.

Kolikorkrat je priplula kaka ladija, obložena z zamorci, prihitel je Peter Klaver, obložen z jedili in drugimi rečmi, ki so jih potrebovali ti nesrečneži, jim ljubeznivo ponujal svoje darove, se z njimi pogovarjal in jih tolažil, da bi ne obupali v žalostni usodi, v katero so prišli. P. božne osebe, ki jih je ganila tolika ljubezen misijonarjeva, so mu preskrbele pomočkov, ki jih je potreboval, da je mogel siromakom pomagati ali jih celó iz sužnosti odkupiti. Najprej je poiskal novorojenih otročičev, jih krstil in jim tako pomagal v nebesa. Potem se je podal k bolnikom, jih tolažil in jim stregel. One, ki so bili v nevarnosti, da umrjé, je podučil v najpotrebnejših resnicah, in potem jih krstil.

Na dan, ko so jih iz ladije na kopno spravljali, je bil zopet pričujoč, je bolnike sam prenašal in skrbel, kolikor je mogel, za njih postrežbo. One, ki so bili zdravi, je začel poučevati v krščanstvu in bolj polagoma pripravljati na sv. krst. To pa je bilo pri teh zanemarjenih ljudeh silna težava. S pomočjo raznih slik, ki so predočevale glavne resnice svete vere, jih je počasi privajal k spoznavanju pravega Boga in h krščanskemu življenju. Pogosto je bil pri njih notri v skladiščih, koder jih je bilo na stotine nabasanih. Niti okuženi zrak niti njih surovosti ga niso mogle pregnati od njih. Po cele ure je bil pri njih in jim ponavljal isto reč toliko časa, da so ga umeli in si zapomnili. Toliko časa se je trudil, da jih je do dobra poučil, potem pa z velikim veseljem in s primerno slovesnostjo krstil. Čudovito je, koliko množino zamorcev je on sam, podpiran z močjo božje milosti, pridobil za Kristusa in njegovo cerkev. Bilo jih je več sto tisoč, takó govori listina (breve), s katero ga je Pij IX. proglasil za blaženega.

Pa tudi potem, ko so bili krščeni, Klaver ni zapustil svojih otrok, ampak neprestano skrbel za njih duševne in telesne potrebe. Poučeval jih je in pazil nanje, ob nedeljah in praznikih vodil jih k službi božji in jim delil po potrebi svete zakramente.

(Dalje prihodnjič.)

Razgled po katoliškem svetu.

Sv. očeta v Rimu sta obiskala zadnje tedne zaporedom angleški kralj Edvard VII. in nemški cesar Viljelm II., kateri je bil to pot že tretjič pri papežu in privedel k njima tudi dva svoja sinova. Nobeden izmed teh dveh vladarjev ni katoliške vere. Dasi so si protestantski časniki in državniki sila prizadevali, da bi ju odvrnili od tega, vendar se vladarja nista dala premotiti. Tu se vidi božanska moč papeštva! Slabotnemu starčku, ki je brez svetne moči, brez vojske, brez kanonov in brez milijonov, se klanjajo najmočnejši možje sveta! Nemški cesar je ob tej priliki rekel tele besede: „Jaz moram le Boga prositi, da ohrani njegovo Svetost še dolgo v blagor celega sveta.“

Lurško božjo pot bi radi zatrli!! Francosko vlado, o kateri smo zadnjič poročali, kako preganja redovnike, bode v oči tudi lurška božja pot. Že so hoteli dati jamo zapreti; pa župan mesta Lurda je prosil, naj tega nikar ne storé, ker lurški prebivalci živé samo od božjepotnikov. Tega torej ne bodo

storili, pač pa se bodo morali umakniti redovniki, ki božjo pot oskrbujejo. — Čisto podobno onemu, kar sv. Janez pripoveduje v 11. poglavju svojega evangelija! Ko je Jezus Lazarja od smrti obudil in je zaradi tega mnogo ljudi vanj verovalo, tedaj so tisti hinavski farizeji staknili skupaj svoje glave in svoje dolge nosove, pa so modrovali: Kaj hočemo storiti, ker ta človek mnogo čudežev dela?! — Človek bi pričakoval, da bodo rekli: Ker ne moremo utajiti njegovih čudežev, kaj nam preostaja drugega, kakor da tudi mi verujemo vanj?! Toda ne! Ker čudeže dela — umorimo ga! Takó je moževal stari Kajfa in njegovi krivonosni prijatelji so mu pritrdili. In francoski Kajfa Kombež podobno govori in njegovi bratje frامasoni mu pritrjujejo. Bogu in Mariji so vojsko napovedali. Raje bi Boga umorili, kakor pa priznali njegove čudeže, katerih utajiti ne morejo. „On, ki v nebesih sedi, pa se jim smeja in Gospod jih zasmehuje. Tedaj jim bo govoril v svoji jezi in jih razpršil v svojem srdu. V kratkem se bo unela njegova jeza. Blagor pa vsem, ki vanj zapajo! (Psalm 2.)

Cerkveni razgled po domovini.

Iz Libušnjega na Goriškem Naša Marijina družba dobro napreduje. Vspeh in vpliv se kaže v več rečeh, odkar je družba. Ali da bi ne izgrešile prave poti, da bi tembolj povzdigovale različne zunanje slovesnosti, in da bi se tembolj unemale v ljubezni in zvestobi do Marije, smo si napravile krasno družbeno zastavo. Zastava ima na eni strani podobo Marije brez madeža spočete, na drugi strani podobo sv. Alojzija. Blagoslovili smo jo na praznik sv. Jožefa. Zjutraj smo imele skupno sv. obhajilo, ob 10. uri smo nesle v beli obleki in z venci zastavo v cerkev med pevanjem litanij. Najpoprej so jo preč. g. predsednik blagoslovili, potem smo zapele pesem: „Marijino zastavo bom sledila“; nato je bila pridiga, pri kateri nam je g. predsednik goreče govoril, da naj se zaupljivo in stanovitno vojskujemo pod Marijino zastavo, ker le pod njo nam je zmaga zagotovljena in da le po Mariji pridemo k Jezusu. Pa tudi našega drugega priprošnika, svetega Alojzija, nismo ta dan pozabile, tudi njega smo prosile po pridigi v pesmi „Alojzij, ti naš vojvoda, pred nami liljo nosi“ itd., potem je bila sv. maša in po blagoslovu smo molile še eno uro pred Najsvetejšim. Daj Bog, da bi nam ta dan ostal vedno v spominu in da bi vedno vladal med nami pravi duh Marijin! In našega g. predsednika zahvalimo za ves trud in skrb, ki jih imajo z nami; naj jim vse-mogočni obilno povrne!

In ti, o Marija, izprosi nam milost, da se hrabro bojujemo pod tvojo zastavo in da ostanemo stanovitne tvoje hčere!

Zastavo tvojo smo si izvolile;

Od nje nas ne ločijo nobene sile.

Tajnica M. družbe.

Iz Predoselj. Sprejmi, dragi „Bogoljub“, par vrstic iz naše vasi, ker tudi pri nas si nam zelo priljubljen. Toda poročati ti imam žalostno novico. Našo Marijino družbo je zadel hud udarec. Umrli so namreč naš vodnik veleč. g. župnik Jožef Kerčon.

Kaj so nam bili, to spoznamo sedaj še bolj, ko jih ni več med nami.

Kljub svoji veliki starosti 82 let bili so vodnik mladeniški in dekleški Marijini družbi. Kako uneto so nam govorili pri shodih, da le Jezus in Marija naj bodeta naše veselje, da le njima naj bo darovana naša ljubezen. To pa so kazali sami z najlepšim zgledom. Upamo, da se že v nebesih veselje, ko mi na zemlji žalujemo za njimi. Upamo, da se bomo videli v nebesih. To je edina tolažba za nas.

Žalostna hčerka Marijina.

Iz Brezovice. Naša Marijina družba prav vrlo napreduje. Za to se ima zahvaliti za Bogom in preblazeno D. Marijo preč. g. župniku, ki so jo vpe-liali in č. g. kapelanu, ki z vso gorečnostjo delujejo. Že poprej je družba štela 146 deklet in 48 mladeničev. Na praznik Mar. Oznanenja pa je bil vnovič slovesen sprejem. Pristopilo jih je na novo 64 in sicer 50 deklet ter 14 mladeničev, tako, da šteje sedaj družba okrog 250 udov, ker nekaj jih je odšlo drugam ali si izvolilo drug stan. Sprejemali so jih preč. g. kanonik Kalan, kateremu v imenu vseh izrekam prisrčno zahvalo. Ob enem so nam blagoslovili novo krasno bandero Marijine družbe, ki stane okroglo 550 kron in je zares lepo delo. Bandero krasita dve lepi sliki: Brezmadežno Spočetje in sv. Jožef. Ljudje se prve dni kar nagledati niso mogli. Dalje so tudi vsi udje uneti častilci presvete-ga R. T. Jako lepo molijo glasno v koru vsako prvo nedeljo v mesecu. Kakor se čuje, se kmalo prične skupna molitev vsako nedeljo. Potem imamo „čebelico“, ki se je posebno zadnji čas precej dobro oživela. Akoravno so govorili naši nasprotniki zlasti ob začetku, da ne bo nihče drugi v družbi kakor domača dva gospoda, pa so se močno ušteli. Nato so trdili, da jih ne spravimo nikdar 100 udov skupaj, pa imamo jih 250, akoravno obstoji še le eno dobro leto. Že lani smo priredili par iger in sicer mladeniči: „Pravica se je izkazala“, dekleta: „Sveta Neža“. Tudi za letos se pripravljamo. — Prijazno vabim vse tiste mladeniče in dekleta, ki še niso v Marijini družbi, da bi se tudi vpisali, ker naš namen je, da bi bili vsi pod varstvom Marije in sv. Jožefa tukaj na zemlji, po smrti pa združeni tam gori nad zvezdami.

F. R., otrok Marijin.

Iz Križev pri Trziču. Dragi „Bogoljub“, iz naše fare še nisi prejel nobenega naznanila. Zato sprejmi danes to prvo naše poročilo, saj te tudi pri nas prav z veseljem prebiramo in težko pričakujemo, da te dobimo v roke. Lepo in redko slavnost smo obhajali pri nas velikonočni ponedeljek. Ta dan so prihiteli naš ljubljani višji pastir, prevzvišeni knez in škof v našo faro, da sprejmejo dekleta v Marijino družbo. Ob 9. uri zapojó slovesno zvonovi, ljudstvo prihiti, da pozdravi svojega pastirja; nekoliko pred 10. uro se prične pomikati sprejod deklet iz župnišča proti farni cerkvi in za njimi osem gospodov duhovnikov s Prevzvišenim. Ko pridejo v cerkev, darujejo Prevzvišeni sv. mašo, po sv. maši se podadó na prižnico ter razložé pomen in namen Marijinih družb, po pridigi se prične vsprejem v Marijino družbo. Kako ganljiv je bil tá prizor! Marsikatero oko je bilo solzno. Dekleta so glasno in razločno odgovarjala. Počastile so jih tudi de-

kleta iz Marijine družbe iz Tržiča s svojo zastavo. Popoludne ob 3. uri pa so priredile dekleta v prostorih kat. izobraž. društva predstavo „Sv. Neža“, katera jim je prav izborna izpadla; vloge so bile prav dobro oddane; vse so igrale v splošno zadovoljnost. Prevzvišeni so se prav laskavo izrazili in pohvalili igro. Dohodek igre je bil namenjen za novo družbino bandero, katero so Prevzvišeni blagoslovili. Le tako naprej pod zastavo Marijino!

Prijatelj Marijine družbe.

Iz Preske. Vesel dan je bil za župnijo Presko 3. maj. Prišli so prečastiti gospod arhidijakon in kanonik Tomaž Kajdiž in so sprejeli 20 mož in 100 žen v Marijino družbo. Imeli so lep govor do mož in do žen ter jih opominjali, da naj Marijo posnemajo v govorjenji in djani. Potem se je vršilo sprejetje. Bodi jim tem potom izrečena najtoplejša zahvala. Bog daj obilo sadu!

V Št. Lambertu, se je obhajal sv. misijon od 18.—26. aprila t. l. Vodila sta ga čč. gg. Urban Nežmah in Alojzij Nástran iz misijonske družbe sv. Vincencija Pavlanskega. Ljudje so se ga koj od začetka jako pridno udeleževali. Dal Bog svoj blagoslov! — Vsem čč. gg., ki so se udeležili sklepne procesije, posebno pa čč. gg. misijonarjema za obilni trud tisočkrat: Bog plačaj!

* * *

Sv. birma in kanonična vizitacija. Spored birmanja, ki smo ga v predzadnji številki prinesli, bo toliko-le spremenjen: V Javoru pod Ljubljano birme ne bo 17. maja, kakor je bilo določeno, ampak prihodnje leto; na Dobrovi ne bo 12. julija, ampak 20. maja. Poleg tega bo sv. birma: v Sentjerneju na Dolenjskem 9., na Raki 11., v Leskovcu 12. julija.

Spremembe med duhovščino. Premeščeni so častiti gg. kapelani: Matevž Sušnik s Trate v Selca, Ivan Bešter iz Selc v Cerklje na Gorenjskem, Ivan Medved iz Cerkelj v Košano, Jožef Hartman iz Košane v Hrenovico, Andrej Lavrič iz Hrenovic za župnega upravitelja na Goče, Jakob Benedičič za žup. upravitelja v Črni vrh nad Polh. gradcem, Jožef Ferjančič z Goč v Šmarjeto. — Umrla sta častita g. župnika Anton Pajer na Koprivniku in Jožef Kerčon v Predosljih. Župnik - zlatomašnik J. Kerčon je bil posebno častit in zaslužen mož, ne samo zaradi svoje starosti, katere je učeal 82 let, ampak zlasti zaradi svojega pobožnega življenja in gorečega pastirovanja. Znamenit pa je zlasti tudi zato, ker je zasejal seme Marijinih družb na Kranjskem, katere so se sedaj tako zelo razrasle. Ustanovil je namreč 24. septembra l. 1859. prvo Marijino družbo in sicer v nunskem samostanu v Škofji Loki, kjer je bil katehet celih 16 let. Več o njem na drugem mestu.

Slovenska spovednika na Westfalskem Kakor smo že zadnjič pisali, so franciščani prevzeli ta lepi misijon, da hodijo vsako leto za Velikonoč spovedat Slovence na Westfalsko, katerih je ondi kakih 5—6 tisoč. Ravno v teh dneh se mudita ondi častita patra Matej Vidmar in Salvator Zobec, obiskujeta župnijo za župnijo, koder je kaj naših ljudi, iščeta jih tudi po hišah, kolikor jima čas dopušča, pridigujeta in

spovedujeta, tako, da je mogoče vsakemu, kdor le hoče, opraviti velikonočno dolžnost. Naj bi pač ne bilo med njimi nikogar, ki bi opustil to ugodno priliko! Ponavljamo, kar smo že zadnjič rekli, da naj take, za katere se je kaj bati, da bi tega ne storili, opomnijo njihovi domači na njih dolžnost.

Naši Salezijanci so imeli 3. nedeljo po Veliki noči jako lepo procesijo s krasnim novim kipom Marije, pomočnice kristjanov, katerega so si omislili za svojo kapelo. Procesije sta se udeležili moška in dekliška Marijina družba. Bilo je res nekaj posebno lepega. K temu mnogo pripomore lepa lega kraja, po katerem se razvija procesija, in pa bogat okras, s katerim so ta kraj olepšali. Žal, da procesije ne moremo tako natančno opisati, kakor so to storili drugi listi, ki imajo več prostora. Samo toliko rečemo: Vernim Ljubljancem bi se gotovo jako ustreglo, ako bi seta procesija vsako leto na gotov dan ponovila.

To in ono.

„Mati dobrega sveta — prosi za nas!“ Ravno kar smo izvedeli, da je sv. oče Leon XIII. ukazal dodati v lavretanske litanije nov naslov Marijin, in sicer kakor smo zgoraj zapisali: Za klicem „Mati prečudna“ se bo vstavilo „Mati dobrega sveta, prosi za nas! Ta novica bo vse častilce Marijine zanimala in razveselila. Več o tem prihodnjič.

Edinost v molitvah. Slovenci razne molitve, namenjene za javno ali zasebno službo božjo, po raznih škofijah različno molimo. Kdor na primer pogleda molitvenik „Slava Gospodu!“, ki ga je z velikimi črkami tiskanega izdala Družba sv. Mohorja, vidi, da so tam nekatere molitve precej drugačne, kakor jih opravljamo v ljubljanski škofiji. Ondi je pisano „vojvoda“, mi pravimo „prvak nebeške vojne“, ondi „z božjo močjo v pekel pahni“ mi „z močjo božjo v peklenko brezno pahni“ itd. itd. Te molitve so preložene iz latinščine v slovenščino. V vsaki škofiji jih prelaga drug gospod in vsak nekoliko drugače pové, ker se dá ena misel z različnimi besedami izraziti. Ta razlika pa ni prijetna. Če človek pride v drug kraj pa sliši drugače moliti kakor doma, se mu čudno zdí, in če dobi knjigo, v kateri je drugače pisano, kakor je navajen, težko moli drugače. Nekateri ljudje celo pravijo: „v vsakem kraju imajo drugo vero.“ Tako hudo ravno ni, ker ena beseda še ni vera, kajti v teh različnih izrazih ni nič bistveno različnega, toda želeti bi bilo, da se v tej reči napravi edinost. In na to se ravno sedaj dela. Treba bo v ta namen, da iz raznih škofij stopijo modri in učeni gospodje skupaj in se dogovoré, kako bi bilo za vse najboljše. Edinost se bo pa le potem dosegla, če bomo drug drugemu malo odjenjali. Torej se bodo morale molitve v vsaki škofiji sosedom na ljubo malo spremeniti. Ako dō tega pride — kar Bog daj, da bi prišlo — se ne čudite, še manj pa jezite, ako bo kaj spremenjenega. Lepo je, če smo — kakor enega duhá — tako tudi v vnanjih in podrobnih rečeh edini.

„Lurški čudeži.“ Francoski spisal Henrik Lassere, poslovenil † župnik Fr. Marešič. To pred nekaj

meseci izišlo knjigo vam kot posebno primerno beralo za mesec maj prav toplo priporočamo. Knjiga obuja v nas zaupanje in ljubezen do Marije, pa nas tudi močno potrjuje v veri. Spisal jo je isti pisatelj, kakor knjigo „Lurška Mati božja“, v kateri opisuje zgodovino prikazovanja Marije Device v Lurdu in začetek božje poti. On sam, prej na očeh bolan in v srcu neveren, je v Lurdu telesno in duševno spregledal. V tej knjigi opisuje štiri znamenite čudeže, ki so se zgodili v Lurdu in sicer s tako zgodovinsko natančnostjo, da je vsak dvom o resničnosti teh svetih zgodb nemogoč. Tudi ta knjiga je tedaj posebno priporočljiva takim, ki kaj omahujejo v veri. Dobi se v prodajalni katoliškega tiskovnega društva v Ljubljani za 2 K.

Šestnedeljska pobožnost v čast sv. Alojziju se prav primerno prične to nedeljo, 17. maja. Sicer se lahko ta lepa pobožnost katerihkoli šest zaporednih nedelj v letu opravlja, a navadno se opravlja pred ali okoli praznika tega svetnika. Kdor prične to nedeljo, bo ravno na praznik sam, ki je letos v nedeljo, končal. Kdor je pa to nedeljo zamudil, v prihodnjih nedeljah še vedno lahko prične. Opozorjamo na to naše slovenske mladeniče in dekleta, naj bi kar mogoče mnogoštevilno na ta način častili tega velikega zaščitnika mladinske nedolžnosti in na ta način čim bolj postajali podobni svojemu uzorniku.

Birnske botre bi radi opomnili, naj se zavedajo svojih svetih dolžnosti, katere prevzamejo, in ki ne obstojé samo v tem, da jim napravijo novo, morda še prav spačeno obleko, da otrokom nakupijo množino lepih darov — kar sicer že tudi mora malo biti — in da jih peljejo v gostilno, pa morda še upijanijo, kar se večkrat zgodi. Splošno je že sedaj priznana resnica, da so upijanljive pijače za otroke naravnost škodljive in da se otrokom take pijače ne smejo dajati. Torej ne vinskega, ampak svetega Duha otrokom na dan sv. birme! — Če jim kupujete molitveno knjižico, ne glejte samo na vnanjo vezavo, ampak bolj na notranjo vsebino. Žal, da prav dobrega molitvenika za otroke še nimamo. Sedaj pripravljajo nekateri gospodje v Ljubljani tak molitvenik, ki naj bi ga imeli potem vsi otroci. Dokler tega ni, kupite, kar dobite najboljšega!

Zahvala za uslišano molitev.

Mizar J. B. sv. Jožefu za hitro pomoč v dušni in telesni potrebi; Oseba iz osilniške fare Jez. in Marijiniemu Srcu, svetemu Jožefu in sv. Antonu za zadobljeno zdravje; E. L. za zboljšanje oči, doseženo po opravljeni devetdnevni za duše v vicah; T. H. v Gospa Sveti sv. Antonu za uslišano prošnjo; M. F. Mar. Devici in sv. Jožefu v več slučajih in nekaterih posebno nevarnih okoliščinah; M. M. iz Zalega loga Mariji, svetemu Jožefu, svetemu Antonu Pad. za prejšeto zdravje; N. J. iz studentske tare Žal. M. božji, sv. Jožefu, Ani, Frančišku, Antonu, Alojziju za dobljeno zdravje otrok; A. K. v D. praškemu Jezušku in Mariji Pomočnici, sv. Jožefu, sv. Lenardu za ozdravljenje bolnih oči; M. K. v D. praškemu Jezušku in Mar. Pom. za zadobljeno zdravje; A. K. v D. praškemu Jezušku, Mariji Pom., sv. Lenardu, sv. Poloni za ozdravljenje grozne bolečine v glavi in zobeh; A. K. v D. praškemu Je-

zušku in Mariji Pomoč. za ozdravljenje bolne noge; J. C. sv. Antonu in Mar. Devici za uslišano molitev; Mar. hči Jareninske fare sv. Antonu, sveti Apoloniji, peterim ranam Jez. in Srcu Mar. za hitro rešitev iz bolezni in dveh hudih stisk; Sedmošolec N. S. Bogu in blaž. D. Mariji za pomoč v dveh nevarnostih; K. K. naši ljubi Gospej, sv. Jožefu, sv. Val. za očetovo zdravje; Avg. L. za uslišano molitev; N. L. P. na Tolmiskem Srcu Jez., Mar., sv. Ant. Pad., Janezu Evang. za naglo ozdravljenje; M. L., Mar. hči, Mariji in sv. Ant. Pad. za povrneno zdravje in sluh; F. P. Srcu Jez. in Mar., žalostni Materi b. in sv. Antonu za ozdravljenje bolezni v glavi in ušesih; T. Sch. v C. sv. Jožefu in Antonu Pad., ker je priporočil se jima hitro našla izgubljeno važno knjigo.

Darovi.

Za bratovščino presv. R. Telesa: Župnije: Naklo 50 K, Dragatuš 56 50 K, Begunje p. Cirknici 62 62 K, Radoljica 60 K, Slap p. Vipavi 26 K, Mirna 70 40 K, Gora p. Sodraž. 78 K, Mirna peč 60 K, Babino polje 50 K, Altlag 20 K, Št. Vid p. Zatič. 130 K, Ambrus 26 K, po čč. gg. Uršulinkah 72 K, p. t. protonot. Rozman 20 K, Ana Schmalz 2 K, Terez. Završan 2 K, Frančiška Fabian 6 K, p. t. Frančiškani v Kamniku 12 K, Antonija in Jerica 3 K, Pucihar Frančiška 2 K, Gosar Mina 2 K, č. gosp. Jožef Jereb, župnik 2 K, Dežman Jerica 50 h, p. t. Hudovernik Friderik, župnik 2 K, Pfeferer Marija 4 K, Neimen. 8 90 K, župnija Hinje 54 K, Zatičina 38 50 K, Besnica 90 K, Metlika 122 80 K, Stari Log 78 K, Dobovec 34 K, Sv. Jošt pri Vrhniki 52 K, Radeče pri Zid. m. 107 60 K, Ljubno 30 K, Stari Trg pri Rakeku 144 08 K, Sv. Peter v Ljubljani 170 K, Selca 160 K, Begunje pri Lescah 70 K, po čč. gg. Uršulinkah 56 K, gg. bogoslovci v Ljubljani 15, Neimenovani 3 K, Velesovo 53 K, Križe pri Tržiču 34 K, Prežganje 122 10 K, Sora 81 60 K, Vače 40 K, Višnja gora 70 K, Struge 133 K, Javor pod Ljubljano 32 40 K, Krka 61 K, Žužemborg 80 K, Homec 92 K, Nadanje Selo 32 K, Stranje 50 K, Škocijan 58 K, Ajdovec 44 50 K, Dole 210 K, Kropa 42 K, Česnjice 27 48 K, F. Mihelič 2 K. — *Za afriške misijone:* Neimenovan 2 K, gospa Avgusta Lapajne (kot podpornica) 5 K, Marija Galičič 2 K, Janez Vidic 280 K, Fr. Bevk in Marija Pograjc obrablenih znamk itd. — *Za sv. očeta:* Tretjeredniki iz Radeč 4 K — *Za sveto Detinstvo:* Neimenovan 10 K, č. gosp. kapelan Vinko Poljanec iz Škocijana na Koroškem 48 K. — *Za Salezijance:* č. g. Jakob Ogrizek, kaplan v Hinjah 5 K. — *Za varuhe božjega groba:* Iz postojnske dekanije 30 K.

Lista uredništva.

Nekateri vprašujejo, če je treba kaj plačati za priporočilo v molitev, za zahvale in tudi za dopise. Vsem tem dobrim ljudem bodi povedano, da je to pri nas vse zastoj, celó pa dopisi, za katere pa moramo znova prositi, da naj bodo kratki, kar so nekateri dopisniki zopet pozabili. Dolgega dopisa se kar ustrašimo; kajti če ga objavimo, se morajo zaradi njega odložiti trije, štirje drugi, ki čakajo že po dva meseca belega dne in katerih pisalci že sila težko čakajo, kdaj da bo vendar že njihov prišel na vrsto. Zunanje slovesnosti naj se ne popisujejo preobširno, ki so sicer potrebne in zelo pospešujejo pobožnost, toda so si večinoma povsod zelo podobne; podarja naj se bolj to, kar zadeva bistvo in jedro raznih druž in pobožnosti.